

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 24 maja 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di Appello di Bari – Włochy) – Leonmobili Srl, Gennaro Leone/Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH i in.

(Sprawa C-353/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Artykuł 3 ust. 1 i 2 — Postępowanie upadłościowe — Jurysdykcja — Główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika — Przeniesienie siedziby statutowej spółki do innego państwa członkowskiego — Brak oddziału w państwie członkowskim pochodzenia — Domniemanie, zgodnie z którym główny ośrodek podstawowej działalności znajduje się w miejscu nowej siedziby statutowej — Dowód przeciwny]

(2016/C 326/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di Appello di Bari

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leonmobili Srl, Gennaro Leone

Strona pozwana: Homag Holzbearbeitungssysteme GmbH, Curatela del Fallimento Leonmobili Srl, ICO Srl, Arturo Salice SpA, Grafiche Ricciarelli di Ricciarelli Bernardino, Deutsche Bank SpA, Fida Srl, Elica SpA

Sentencja

Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy siedziba statutowa spółki została przeniesiona z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego, sąd, do którego, po wspomnianym przeniesieniu, wniesiono o wszczęcie postępowania upadłościowego w państwie członkowskim pochodzenia może obalić domniemanie, zgodnie z którym główny ośrodek podstawowej działalności tej spółki znajduje się w miejscu nowej siedziby statutowej i uznać, że w dniu wniesienia o wszczęcie wspomnianego postępowania ośrodek podstawowej działalności pozostawał w owym państwie członkowskim pochodzenia, mimo, iż spółka ta nie miała tam już oddziału – tylko jeśli z innych obiektywnych i możliwych do zweryfikowania przez osoby trzecie okoliczności wynika, że jednak rzeczywisty ośrodek kierowniczo-nadzorczy tej spółki oraz zarządzania jej działalnością znajdował się jeszcze w tym dniu we wspomnianym państwie pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 302 z 14.9.2015.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie/ESET spol. s r.o. sp. z o.o. Oddział w Polsce

(Sprawa C-393/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 168 — Artykuł 169 lit. a) — Spółka mająca siedzibę w państwie członkowskim, w którym dokonuje opodatkowanych transakcji — Oddział zarejestrowany w innym państwie członkowskim na potrzeby zapłaty podatku od wartości dodanej — Sporadyczne dokonywanie transakcji opodatkowanych w tym państwie — Główna działalność polegająca na dokonywaniu transakcji wewnętrznych na rzecz wspomnianej spółki — Podatek od wartości dodanej naliczony przez ten oddział — Odliczenie w państwie członkowskim rejestracji]

(2016/C 326/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Strona pozwana: ESET spol. s r.o. sp. z o.o. Oddział w Polsce

Sentencja

Artykuł 168 i art. 169 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że oddział spółki z siedzibą w innym państwie członkowskim, który został zarejestrowany w danym państwie członkowskim na potrzeby zapłaty podatku od wartości dodanej i który dokonuje głównie niepodlegających opodatkowaniu tym podatkiem wewnętrznych transakcji na rzecz tej spółki, a także sporadycznie czynności opodatkowanych w państwie członkowskim jego rejestracji, ma prawo do odliczenia podatku naliczonego w tym ostatnim państwie, nałożonego na towary i usługi wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych czynności wspomnianej spółki dokonywanych w innym państwie członkowskim, w którym spółka ta ma swoją siedzibę.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 12.10.2015.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 21 czerwca 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale civile e penale di Cagliari – Włochy) – Salumificio Murru SpA/Autotrasporti di Marongiu Remigio

(Sprawa C-121/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Artykuł 101 TFUE — Transport drogowy — Cena usług transportu drogowego towarów na rzecz osób trzecich, która nie może być niższa od minimalnych kosztów prowadzenia działalności — Konkurencja — Ustalanie kosztów przez ministerstwo infrastruktury i transportu)

(2016/C 326/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale civile e penale di Cagliari

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Salumificio Murru SpA

Strona pozwana: Salumificio Murru SpA

Sentencja

Wykładni art. 101 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy dokonywać w taki sposób, że nie są z nim sprzeczne przepisy krajowe takie jak przepisy znajdujące zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi cena usługi drogowego transportu towarów na rzecz osób trzecich nie może być niższa od minimalnych kosztów prowadzenia działalności ustalonych przez organ administracji państwowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 6.6.2016.
